

HÚBÉR

Törvényen kívüli királyságom kapuját
hazugságokkal őrzöm: dolgokkal, amelyekkel
magamat, dolgokkal, amelyekkel másokat
áltatok és teszek hűbéresemmé.

Törvényen kívül királyságom
alapköve gégem és szájpadrólásom,
helyek, ahol szeretnék, mégis
képtelen vagyok önmagam lenni.

A törvényen kívüli királyság
első és második szabályát
(hogy nem és nem
nevezem nevén, ismerem el,
hajtok fejet létezése előtt)
elrontotta a pszichoterápia,
az önismeret, mert azóta
nehezebb marcona őreim
szemébe nézni, kikkel egy
testen és egy arcon oszto-
zunk: akik, mióta próbálom
kiolvasni városomban az
utcaneveket, nem csinálnak
úgy, mintha ott sem volnék.
Hangosan köszönnék rám,
kérdézik, mi járatban,
kérdézik, ki mellettem az a
férfi, az a nő, mi az az emlék,
amit képtelen elengedni
nyirkos kislánykezem.

Én én megsüketülök, úgy harsogom
őszinte válaszom: fogalmam sincs,
bocsássatok meg nekem.

A DOKTOR (JÚLIÁHOZ): MEGBETEGÍTETTEK

gyógyulatlanságukkal és gyógyulni
nem akarásukkal a mindenek.

És te szomjas föld voltál aszályos
napokon könnyeiknek!

Sercen a gyufa, lángol a rét.

Júlia, nézd! Markába röhög

s hazafut, farkast kiáltva ki

önmaga farkas: ki önmaga

farkasa, a téged gyalázó

parasztlegény.

Mégis honnan tudnád, hogy

honnan a szél és merre

a nap? Csak ennyit tanultál:

jobb elhagyni magad,

semhogy elhagyjanak.